

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3847/2024
25.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Косара Јовановић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Звонко Марковић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1752/23 од 07.09.2023. године, у седници одржаној 25.06.2024. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1752/23 од 07.09.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1752/23 од 07.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 819/22 од 06.03.2023. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име стицања заједничке имовине у току трајања брака исплати 6.902 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан плаћања са законском затезном каматом од 07.11.2018. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за разлику од потраживаног износа на име стицања заједничке имовине до износа досуђеног ставом првим изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 250.360,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1752/23 од 07.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своје одлуке, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања у интересу равноправности грађана. Тужена у ревизији није пружила доказе о постојању различитих одлука у истој чињеничној и правној ситуацији, као у конкретном случају и супротном пресуђењу судова, па није испуњен ни законски услов који се односи на потребу за уједначавањем судске праксе. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем на висину уложених средстава за учешће у стамбеном кредиту приликом куповине стана током трајања брачне заједнице парничних странака и динамику отплате истог, заправо оспорава оцена изведених доказа и утврђено чињенично стање, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној.

Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 07.11.2018. године, вредност предмета спора је 10.000,00 динара. У поднеску од 13.11.2020. године тужилац је преиначио тужбу, вредност предмета спора је 1.192.283,00 динара.

Пошто вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужене није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**